

Lid kommer til at sidde i Hændens Fæstninger. Det Samme var jo Tilfældet med den franske Hær i 1870; næsten hele den franske Hær sad i tydfte Fæstninger. Det er altsaa et Spørgsmaal, som ogsaa fordrer megen Overveielse. Den ærede Krigsminister sagde her om Uddannelsesfestiden, at den var kort nok, men at det kunde gaa an. Vi have læst, at den franske Krigsminister, da man ønskede at indskrænke den 5-aarige Tjenestetid noget, med tørre Ord sagde dertil: 5 Aar ere egentlig for lidt, den kan ikke indskrænkes. Derimod have vi hørt Generallieutenant Raasløff udtale, at det er ganske fortrinligt, som det er. Den ene Autoritet staar imod den anden. Det er overhovedet meget vanskeligt at bygge paa Autoriteter. Men godt var det, om det Spørgsmaal kunde blive undersøgt, om Hæren virkelig kan taale, at Tjenestetiden indskrænkes paa den antydede Maade. Det ærede Medlem fra Kolding (Berg) kom med en Bemærkning, som slog mig, idet han sagde, at det var væsentlig Officers-oppassere eller Trainkudste, man sparede paa, men saa trak man til Gjengjæld bort fra Hæren de virkelige Kombattanter. Skulde det være Tilfældet, skal jeg ikke negte, at der kunde være en Fare forbunden med at indskrænke Tjenestedagene saaledes, som sket er. For Befolkningens Skyld skal jeg tilvisse glæde mig over, at Værnebyrden bliver saa let som muligt, men paa den anden Side maa man ikke glemme, at Hensigten med Værnepligten er den at værne Landet, og bliver Hæren ved en kortere Tjenestetid sat ud af Stand til at værne Landet paa en fyldestgjørende Maade, vilde vi gjøre en fordømmelig Gjerning, hvis vi indskrænkede Tjenestetiden i en Grad, som ikke kunde taales. Alt dette er Spørgsmaal, som jeg for mit Bedkommende ikke er istand til at besvare, men her er jo Autoriteter nok tilstede, som ville kunne give os fornøden Oplysning i den Henseende. — Der var et andet Punkt, hvorpaa det ærede Medlem fra Kolding henlebede Opmærksomheden, og det var det, at det ny forelagte Forslag skal foreskrive en Rekrutindtælbelse i den første Tid af April, og det ærede Medlem bemærkede dertil, at det vilde være et dyrt Forslag, thi saa var det nødvendigt at indrette særlige Huse til Dvælses. Skulde det virkelig være Tilfældet, vilde det være meget ønskeligt, om man blev ved det nu Bestaaende, der har vist sig at være rigtigt og godt, nemlig, at Solbaterne møde den 25de April paa en Marsk, hvor de kunne bevæge sig i fri Luft og foretage Dvælses, og saa gaa disse for sig i det Salvaar, hvor Tiden er gunstig dertil. Alle disse Spørgsmaal og mange, mange flere andre, hvortil det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Kolding, utvivlsomt vil give Anledning, kunde jeg for mit Bedkommende, og, som jeg tillod mig at sige, Mange i denne Sal med mig, der have bemyndiget mig til at tale paa deres Vegne, ønske, maatte blive

†

prøvet i Hæruddvalget (Afbrydelse). Ja, hvor længe eller hvor kort Uddvalget vil være om det Arbejde, er ikke til at beregne, det har været 10 Maanedes om at arbejde Lidt og ganske kort Lidt om at arbejde Meget. Nu foreligger alle Forsarbejder, og alle Uddvalgets ærede Medlemmer maa antages for at være tilstrækkelig instruerede, saa at de maatte kun behøve saa Dage, maatte kun een eller to Dage til at prøve disse Spørgsmaal. Det forekommer mig vel, at det er af Interesse, at denne Nigsdagsforsamling engang hører op, men paa den anden Side forekommer det mig dog at være af endnu større Interesse, at de Forslag, vi her have for, ikke forsvares paa Grund af Hastværk. Jeg skal derfor tillade mig at stille det Forslag, at Sagens Behandling standses, og at Sagen henvises til Hæruddvalget.

Formanden (Krabbe): Forhandlingerne dreie sig altsaa nu om, hvorvidt Sagen skal henvises til det Uddvalg, der bestaar angaaende Forslag til Lov om Lønninger ved Hæren med Videre.

Winther: Det er kun et Par Ord, jeg vil tillade mig for at støtte det Forslag, der nu er stillet. Derjom dette Forslags Vedtagelse vilde kunne have den Følge, at Sagen blev stubbet ud i en ubestemmelig Fremtid, skulde jeg ikke fortænte de Herrer i, at de ikke ville gaa ind derpaa, men det forekommer mig for det Første, at Hæruddvalgets Sammensætning er en saadan, at den fuldstændig maa betrygge dem, der ønske Sagen fremmet, i denne Henseende. Det vil ikke staa i Nogens Magt i Hæruddvalget at standse denne Sag længere, end absolut nødvendigt, for at udføre den Opgave, der her stilles. Naar der dernæst er udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at han vilde ønske, at denne Lov maatte blive vedtaget med stort Flertal, og at den vilde blive mødt med Velvilie fra Befolkningens Side, saa vil jeg dog spørge: Er det ikke for streng en Fordring at stille til Befolkningen i det Hele taget, naar man ikke vil sørge for, at de Forslag, der foreligger, blive tilstrækkelig oplyste, inden man skal tage Beslutning derom? Jeg vil dog sige, at de Herrer ere nu vistnok i et Flertal her og ere maatte ogsaa for Dieblirket i et Flertal ude i Befolkningen, saaledes at det, de sige er rigtigt, vil blive godkjendt som Saadant, men der er ogsaa i Befolkningen Mange, som ere af den Mening, at vort Hærvæsen sluger en altfor stor Del af Landets Indtægter. Naar man nu vedtager et Lovforslag og fordrer det anerkjendt fra Befolkningens Side med Velvilie, uagtet det gaar ud paa noget endnu Mere, saa siger jeg: Lad os dog faae oplyst, inden vi gaa fra hinanden, at der vindes Noget, som kan balancere mod den Merudgift, der her foreslaas. Vil man have Velvilie, raader jeg til at lade det Forslag, der her er stillet, nyde Fremme. Det kan ikke sinke Sa-